

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobkyně: **A. G.**, zastoupená Mgr. Martinem Zikmundem, advokátem se sídlem Šafaříkovy sady 2455/5, Plzeň, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 4. 2017, č. j. MPSV-2017/82639-915 a ze dne 6. 6. 2017, č. j. MPSV-2017/120029-915, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 20. 12. 2018, č. j. 16 Ad 88/2017 - 149,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností doručenou Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Plzni (dále jen „*krajský soud*“) dne 6. 2. 2019 se žalobkyně (dále jen „*stěžovatelka*“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku tohoto soudu.

[2] Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „*s. ř. s.*“), „*[k]asační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. (...) Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*“ Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. „*[k]asační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.*“

[3] Nejvyšší správní soud z obsahu soudního spisu zjistil, že napadený rozsudek byl dne 28. 12. 2018 řádně doručen do datové schránky právního zástupce stěžovatelky (právní zástupce byl stěžovatelce ustanoven na její žádost, a to usnesením vydaným krajským soudem dne 20. 10. 2017 pod č. j. 16 Ad 88/2017 – 97). Lhůta pro podání kasační stížnosti proto stěžovatelce počala běžet dne 29. 12. 2018 a uplynula dnem 14. 1. 2019 (viz pravidla o počítání lhůt obsažená v § 40 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Kasační stížnost datovanou dnem 28. 1. 2019 stěžovatelka zaslala dne 29. 1. 2019 prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb

ke Krajskému soudu v Plzni (viz poštovní podací razítko na č. l. 169 soudního spisu), jakožto soudu, který napadený rozsudek vydal, a doručena k tomuto soudu byla dne 30. 1. 2019 (viz podací razítko na kasační stížnosti).

[4] Krajský soud přitom v napadeném rozsudku stěžovatelku řádně poučil, že je ve věci možné podat kasační stížnost, v jaké lhůtě a ke kterému soudu.

[5] S ohledem na výše uvedené tak Nejvyšší správní soud nemohl než uzavřít, že kasační stížnost byla podána po marném uplynutí zákonné lhůty, a proto ji v souladu s § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona jako opožděnou odmítl.

[6] O nákladech řízení bylo rozhodnuto na základě § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona, dle něhož přiměřeně platí, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 20. února 2019

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu